श्रीशुक्उवाच तस्यमूळदेशे विश्वाजनसहस्रांतरआस्तेयावैकलाभगवतस्तामसीसमास्याताऽनंतइ
तिसालतीयाद्र ष्ट्रहस्ययोः संकर्षणमहिमत्यिभमानलक्षणं संकर्षणमित्याचक्षते ॥ १॥ यस्येदं क्षितिमंडलं
भगवतोऽनंतमूर्तेः सहस्रशिरसएकस्मिन्नेवशीर्षणिधियमाणं सिद्धार्थद्व वल्थ्यते ॥ २॥ यस्यहवाद्ददंकाले
नोपसं जिहीर्षतोऽमर्षविरिचतरु चिरश्चमद्भुवोरंतरेणसां कर्षणो नामरुद्र एकादशव्यहरू यसि शिखंशूलमु
तंभयन्तुद्तिष्ठत् ॥ ३॥ यस्यां प्रिकमलयुगलारुणविशदनस्य णिखंड मंडलेष्वहिपतयः सहसाल्यतर्षभैः ए
कांतभिक्तयोगेनावनमंतः स्ववदना निपिरस्कुरत् कुंडलप्रभामं डलमं डितगंडस्थलान्य तिमनो हराणिप्रमृदि
तमनसः खलुविलोक्यति ॥ ४॥ यस्यैवहिनागरा जकुमार्यआशिषआशासानाश्चार्वेगवलयविलसितवि
शद्विपुल्यवलसुभगरु चिरभुजरजतसं भेष्वगरु चंदनकुंकु मणं कानु लेपेनाविलपमानास्तदिभमर्शनोन्म
थितहदयमकरस्व जावेश रु चिरलेलितस्मितास्तदनुरागमदमुदितमद्विधू णितारुणकरुणाऽवलोकनयन
वदनारिवदंसवी डेकिलविलोक्यं ति॥ ४॥

गंडस्थलानियेषुतानि ॥ ४ ॥ चारुणीअंगवलये विलसिता श्रतिविशदाश्विविष्ठाश्वयवलाश्वसुभगाश्वरुचिराश्वभुजाएवरजतस्तंभास्तेषुअगरुचंदनकुंकुमानांपंकएवानुलेपः तेनाविलपमानाः तेषामभिम श्रिनेनोन्मथितेहृदयेमकरध्वजस्यावेशेनरुचिरंचलिलतंचस्मितंयासांताः तस्यानुरागेणमदेनचमुदितंचतत्मदेनविघूणितेषचिलतेचआईषदरुणे करुणाऽवलोक युक्तेनयनेयस्मिन् तद्वदनारविंदंविलोकयंति ॥ ५ ॥